

Талес предпочи- та да живее

Като всички древни гърци философът Талес вярвал, че душата на човека е безсмъртна. Затова обичал да казва, че между живота и смъртта няма разлика.

Веднъж го запитали:

- Защо не умреш тогава, щом няма разлика?

- Тъкмо затова - отговорил философът.

Помислете!

Какво е душата?

Какви различни мнения знаете за живота на душата?

Вярвате ли самите вие в безсмъртието на душата? Защо да или защо не?

Може ли вярата в безсмъртието на душата да ни накара да се откажем от живота?

Питагорейците не докосват боб

Учениците на Питагор живеели заедно в общини и се занимавали с философия, математика, музика, също и с военно изкуство. Те имали странни обичаи и пазели своите тайни, за които любопитните гърци много искали да узнаят нещичко. Ала напразно.

Такъв таен обичай бил забраната да се пипат бобови растения. Според една легенда група питагорейци се сражавали, но тяхната армия се оказала по-слаба и трябвало да се спасяват с бягство. Изведнъж отпреде им се изпречила бобена нива. Питагорейците не трябвало да докосват боб и затова приели битката. Многобройните врагове ги избили до крак. само един останал жив и военачалникът на враговете го запитал:

- Защо вие, питагорейците, не пипате боб?

- Виждаш ли тези мои другари, които предпочетоха да умрат, но не и да влязат в бобената нива?

- Да, виждам ги и се чудя на тяхната упоритост.

- Е, аз пък предпочитам дори да вляза в нивата, но

не и да ти кажа защо не, учениците на Питагор, никога не пипаме боб! - казал гръзко питагореецът.

И до днес никой не знае нищо за тази тайна.

Помислете!

Имате ли някакви тайни, които знаете само ти и твоите приятели?

Познавате ли хора, които не могат да пазят тайна?

Има ли на този свят такива тайни, за които си струва да се умре?

Демокрит въз- кресява мър- тъвци

Когато съпругата на могъщия цар Дарий починала, гръцкият философ Демокрит обещал, че ще я съживи, ако царят намери всичко необходимо за съживяването ѝ. Цар Дарий заповядал да не жаят нищо, само и само философът да изпълни обещанието си.

След известно време Демокрит обявил, че е готов да започне. Само трябвало Дарий да напише върху гроба на жена си имената на трима души, които никога не са били нещастни.

Години наред царят търсил такива хора по цялата

земя, но така и не успял да намери. Тогава философът му казал:

- Престани да се вайкаш, неразумни човече! Да не би само теб да те е връхлетяло подобно нещастие, щом не можеш да намериш по цялото царство жива душа, която нито веднъж да не е била ухапана от зъбите на скръбта?

Помислете?

Какво е искал да покаже Демокрит на цар Дарий?

Може ли човек да бъде непрекъснато щастлив?

Може ли примерът за чуждото нещастие да ни накара да забравим собственото?

Драги читатели на „Будилниче“, ако философските истории са ви накарали да се замислите и искате да ни предложите вашите отговори на зададените под текстовете въпроси, пишете ни на адреса на редакцията на в. „Романо ило“!